

ud til de fattige Børn, kunde vel ogsaa nok erkende, naar han vilde, at sammenlignet med det, vi give ud til Militærforanstaltninger, er det for intet at regne. Vi ville ikke komme nogen Vegne med sociale Reforme, uden vi faa en virkelig radikal Skattereform og uden Sløjfning af de store militære Udgifter, vi have.

Der er nogle Spørgsmaal, jeg gerne vilde rette til enkelte af det høje Ministeriums Medlemmer. Jeg vil først bringe den højtærede Justitsminister en Tak for den Maade, hvorpaa han har taget sig af forskellige Sager, der vedrøre Børn, som ere blevne daarligt behandlede i Fængslerne af forskellige Retsbetjente. Jeg bringer den højtærede Justitsminister en Tak, fordi han i sin Tid nedsatte en Kommission til at undersøge Affæren nede i Storeheddinge. Jeg siger til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) og Højre, som her i Dag har talt gennem en af sine Ordførere — thi saaledes maa man vel betegne det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, der vel egentlig repræsenterer mere end Partiet Birck — at det ærede Medlem og hans Meningsfæller have aldeles ingen Fortjeneste af, at der nu er oparbejdet en stærk Følelse af, hvad vi skyldte alle dem, som blive anklagede og stededede for Politiet. Jeg ser saaledes paa den Undersøgelseskommission, som er nedsat, og paa den Maade, hvorpaa den højtærede Justitsminister har taget de forskellige Sager, at her har han i Modsætning til, hvad Tilfældet har været ved mange andre Spørgsmaal, været i Rapport til den offentlige Mening, som Socialdemokraterne i Forening med mange andre gode Mænd have været med til at skabe til Værn for de forurettede. Jeg takker, som sagt, den højtærede Justitsminister for denne Undersøgelsesdomstol, men maa ganske vist udtale en Forundring over, at en af de i Sagen implicerede Parter, nemlig Arrestforvareren, ikke er bleven tiltalt. Det forekommer mig urigtigt, at Arrestforvareren, som har set paa, hvorledes denne ulykkelige, uskyldigt mistænkte Dreng er bleven mishandlet, har set paa, hvorledes han er bleven pryglet, og hvorledes der er kommet Kløpulver i hans Seng, ikke er bleven tiltalt lige saavel som Natbetjenten og Førstefuldmægtig Klamann.

Jeg glæder mig over, at den højtærede Justitsminister har appelleret den Dom, der overgik Betjent N. Andersen, som pryglede en Dreng for at faa ham til at tilstaa, at han havde gjort sig skyldig i Pengetyveri. Vedkommende Opdager blev

i København ved Kriminalretten dømt til en Bøde af 100 Kr., men jeg ser, at den højtærede Minister har appelleret denne Dom. Det glæder mig, og jeg haaber ogsaa, at Behandlingen for Højesteret saavel af denne som af den anden Sag vil bidrage til at sætte en Bom for den Mis handling, som sikkert i mangfoldige Tilfælde er sket uden at komme for Dagens Lys, og som er gaaet ud over værgeløse, navnlig Børn, som ikke have kunnet forsvare sig, og som ikke have haft Forældre eller Værger til at forsvare sig.

I god Samklang hermed vil jeg sige den højtærede Justitsminister Tak for det Forslag, der er fremlagt paa Tingets Bord, og som gaar ud paa at søge en Lovgivning tilvejebragt, der sikrer mange Børn mod at gaa aandeligt og legemligt til Grunde. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, som henvendt til Justitsministeren sagde, at det jo kun var en Genganger af Børnekommissionsbetænkningen: Hvad har Højre gjort i den Sag? Hvis Højre havde haft alvorlig Villie til at gøre noget til Gavn for de forsømte og vanrøgtede Børn, havde det staaet i Partiets Magt at gøre det. Men Højre har intet gjort. Under Højres Styre fik Retsbetjentene Lov til at klø løs og prygle, uden at nogen krummede et Haar paa deres Hovede derfor. Højre har intet at rose sig af med Hensyn til Retsvæsenet, tværtimod, hver Gang de socialdemokratiske Blade have paatalt Overgreb, og hver Gang socialdemokratiske Redaktører eller en af vore Medarbejdere ere blevne dømt til Bøder eller Fængselsstraffe, har man fra Højres Side angrebet vedkommende, men forsvaret Dommerne. Saaledes har det været overalt. Derfor er det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds lige saa lidt som andre Medlemmer de rette til at tale med om disse Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) var for nylig i Storeheddinge; det ærede Medlem talte i Storeheddinge, hvor netop for nylig denne Dom er overgaaet Natbetjenten, og han talte om Retsreformen, men mærkelig nok uden i mindste Maade at berøre, hvorledes man nu farer haardt og forskelligt til Værks overfor de Personer, der anklages i denne Sag. Og saa sagde det ærede Medlem, at Spørgsmaalet for ham, naar det drejer sig om Retsreformen, er: Hvor meget vil det koste? Kan det betale sig? Han tager Spørgsmaalet fra et Købmandsstandspunkt. Men Spørgsmaalet om en god Retspleje i dette Land maa ikke være afhængigt af, hvad den koster, men